

СКИТНИКЪ

Вездень одамъ, вездень траамъ,
вездень ф'судни маки чмаамъ...
Глава ведамъ... Съзи леамъ
и срѣдъ луту рани тлеамъ.

Блиска рода нигде немамъ,
ни при живи дѣлъ да земамъ:
Нѣмамъ либе... Гори младость...
Дни се нижатъ ф'страшна гладость.

Лейте очи съзи жежки,
гини сърце ф'рани тешки,
робъ ке стане, день ке светне,
младость пуста ф'крѣфъ ке летне.